

شهر مینو و جاذبه های گردشگری آن

نگارش جمشید جمشیدی

اطلاعات عمومی¹

تاریخ² - شهر مینو (箕面市 = Minoh city) به جهت دارا بودن رودها، کوه های سرسبز و طبیعت غنی از دوران بسیار دور فضای مناسبی برای سکونت، انجام مناسک دینی و ریاضت های آئینی در مکتب های عرفانی و اشراقی بوده است. رفت و آمد مکرر دینمردان به این خطه به تدریج آن را مکان مناسبی برای اطراق و اقامت کرد. ابتداء موقعیت دهکده و سپس با پوشش دهکده های متعدد به بخش تبدیل شد و نهایتاً در اول دسامبر سال 1956 تبدیل به شهر شد. نزدیک به 57 سال است که شهر مینو با مدیریت شهرداری اداره می شود.

در زمینه ریشه نام "مینو" نظر نسبتاً قاطعی وجود دارد. در بلندای کوه مینو آبشار بسیار معروف و دیر پائی وجود دارد که یکی از جاذبه های گردشگری این شهر بشمار می آید (در صفحات آینده به معرفی این آبشار و موضوعات حاشیه ای آن می پردازیم). از آن جا که این آبشار در عرض آن بشکل کفه سبد بادافشان یا الک غلات در کشاورزی (箕 = mi) (فرتور 1) است نام "مینو" بر این شهر برازنده تشخیص داده شده است.³

فرتور 1 سبد بادافشان یا الک غلات (می) یا Winnowing basket (4)

موقعیت جغرافیائی - شهر مینو در شمال استان اوساکا قرار دارد (فرتور 2). مینو از شرق به غرب 7.1 کیلومتر عرض و از شمال به جنوب 11.7 کیلومتر طول دارد و از مساحتی برابر با 47.84 کیلوکتر مربع برخوردارست. دو سوم مساحت مینو را کوه های سرسبز تشکیل می دهد. مساحت پارک مینو که آبشار آن شهرت دارد برابر با یک پنجم کل مساحت شهر مینو

¹ اطلاعات عمومی ارایه شده در این نوشتار اکثراً برگرفته از تارنمای رسمی شهر مینو است:
<http://www.city.minoh.lg.jp/index.html> در این تارنما دسترسی به اطلاعات جامع مربوط به حوزه های مختلف اقتصادی، سیاسی، آموزشی و فرهنگی، گردشگری، حقوق بشر و بهداشت و درمان و غیره شهروندان امکان پذیر است.

² <http://ja.wikipedia.org/wiki/%E7%AE%95%E9%9D%A2%E7%94%BA>

³ <http://www.city.minoh.lg.jp/shisei/profile/history.html>

⁴ <http://ja.wikipedia.org/wiki/%E7%AE%95>

است.

فرتور 2 چپ: نقشه ژاپن، راست: نقشه استان اوساکا- شهر مینو در شمال استان اوساکا نشان داده شده است.

ترکیب جمعیتی- طبق سرشماری ماه فوریه سال 2013 کل جمعیت شهر مینو 132827 نفر بوده است که 2249 یا 1.7% آن را شهروندان خارجی تشکیل می دهند(نگ. جدول).

کل جمعیت	132827 (100%)	خانوار	مرد	زن
ژاپنی	130578 (98.3%)	55831	63892 (49%)	68935 (51%)
خارجی	2249 (1.7%)	1730	1089 (49%)	1160 (51%)

مراکز آموزشی، فرهنگی، بهداشتی و درمان- در شهر مینو بیش از 35 مدرسه از مقطع دبستان تا دبیرستان وجود دارد. کمپس مینو دانشگاه اوساکا شامل دانشکده های مطالعات خارجی از جمله زبان فارسی می باشد. یک مجموعه آموزشی بین المللی(آمریکائی) از مقطع دبستان تا دبیرستان در مینو بفعالیت مشغول است.

هفت کتابخانه عمومی در شهر مینو پذیرای علاقه مندان به مطالعه و پژوهش است. هفت مرکز فرهنگی، بیش از 20 مرکز اجتماعات و آموزشهای عمومی در سرتاسر شهر مینو جهت استفاده شهروندان دایر است. این مراکز با هزینه های بسیار نازل و معقول قابل استفاده اند.

بیمارستان عمومی شهر مینو با 317 تخت 24 ساعت پذیرای بیماران عادی و اورژانس تمام

<http://www.city.minoh.lg.jp/> تارنمای رسمی شهر مینو
<http://www.minoh-hp.jp/OUTLINE/gaiyo.html> بیمارستان عمومی شهر مینو
<http://www.osaka-u.ac.jp/ja/access/minoh.html> دانشگاه اوساکا- کمپس مینو
<http://www.minoh.osaka.med.or.jp/iryokikan/index.html> کلینیک ها
<http://www.sfs.osaka-u.ac.jp/user/persian/kenkyukai.html> مطالعات ایران شناسی
 کانسای

4

اکثر نزدیک به کل جاذبه های شهر مینو در پارک مینو و در مسیر جاده منتهی به قله کوه مینو که به جاده آبشار مینو نام آور است متمرکز شده اند. پارک مینو به مساحت 963 هکتار است و از ایستگاه ترن مینو تا آبشار بزرگ 2.8 کیلومتر یا 60 دقیقه پیاده روی است. این پارک در سال 1967 به عنوان پارک ملی به ثبت رسیده است. در این پارک بیش از 1300 نوع گیاه و گل، بیش از 3500 نوع حشره و حیوانات بسیار از جمله میمون گونه ی ژاپنی و انواع ماهی ها یافت شده است. حدود 2 میلیون نفر در سال از این پارک دیدن می کنند. در دنباله به معرفی مختصر جاذبه های بسیار در مسیر جاده آبشار می پردازیم.

معبد ریوآن جی (Ryu-an-ji = 龍安寺) - در سال 650 میلادی کاهن **ان نوگیوجا (=役行者)** در مسیر طبیعت سرسبز کوه مینو بمدت طولانی به دعاخوانی و ریاضت می پردازد. در نهایت با کمک ایزد بانو **پن زای تن (Benzaiten = 弁財天)** و الهام از او به حقیقت لاهوتی می رسد. معبدی که او برای برگزاری مناسک آئین خود تاسیس می کند "معبد مینو" نام داشته است. این معبد بعداً به "**ریوآن جی**" (فرتور 4) یا معبد آرامیدن ازدها تغییر نام می دهد. ایزد بانو **پن زای تن** (فرتور 5) خدای موسیقی (نوازنده بی و⁵)، آب و طراوت بشمار می آید. **پن زای تن** مترادف با ساراسواتی (Saraswati) هندی و آناهیتا (Anahita) ی ایرانی است که همگی از خصوصیات مشترکی برخوردارند. مجسمه **پن زای تن** در معبد **ریوآن جی** یکی از دست آوردهای هنری بسیار مهم قدیمی است. **پن زای تن** یکی از هفت خدای بخت نیز بشمار می آید (فرتور 11).

فرتور 4 معبد ریوآن جی - 15 دقیقه پیاده از ایستگاه مینو.

فرتور 5 مجسمه ایزد بانو **پن زای تن** با آلت موسیقی بی و
در دست در معبد ریوآن جی. **پن زای تن** خدای موسیقی،
آب و طراوت است.

⁵ آلت موسیقی "بی و" (Biwa) از چین به ژاپن معرفی می شود و طبق نظر پژوهشگران ریشه ساختاری در باربط ایرانی یا اود دارد.

هر ساله کاهنان هم کیش از سراسر ژاپن به این معبد می آیند و در مناسک ویژه ی آئین آن شرکت می کنند. مهم ترین مراسم مقدسی که برگزار می شود برپائی آتش مقدس و رهائی بخش به نام **دای گوما** (大護摩=Dai-goma) است. واژه "دای" به معنی بزرگ است و "گوما" تحت الفظی به معنای اتصال است. **گوما** ترجمه ی آوائی واژه "هما" (Homa)(نگ. پی نوشت 1) یا "هومما" (Huma) یا "همام" (Homam) در زبان سانسکریت است. مراسم "هما" در آئین هندو همان مناسک افروختن آتش و سپردن آرزوها و حاجات باورمندان در شعله های آن که سر به آسمان می کشد. شعله آتش واسطه میان زمین و آسمان، یا اتصال دهنده انسان ها با معبود خود در آسمان تعبیر می شود. به امید تحقق آرزوها بوسیله معبود آسمانی است.(نگ. پی نوشت 2). مراسم آتش افروزی **دای گوما** که ترجمانی از مراسم "هما"ی هندو است هر ساله سه بار در 15 آوریل، 7 ژوئیه و 7 نوامبر انجام می گیرد. فرتور 5 گوشه ای از این مراسم را نشان می دهد.

فرتور 5 مراسم آتش افروزی "دای گوما" در معبد ریوآن جی.(تصاویر از نگارنده است)

آئینی که در معبد ریوآن جی رواج دارد ریشه در مکتب **شوگن دو** (修験道=Shugendo) (راه ممارست و آزمون) شاخه ی مکتب اسرار در آئین بزرگ بودیسم دارد. **شوگن دو** یک فرقه دینی است که از تلفیق بودیسم و آئین بومی باستانی **شینتوی** (神道=Shinto) ژاپن که برای جامد و جاندار عامل جنبانده معتقد است شکل گرفته است. کاهنان **شوگن دو** را **یامابوشی** (山伏=Yama-bushi) (فرتور 6) می نامند. **یامابوشی** ها در یونیفرم های ویژه با ریاضت در پیمایش راه های صعب العبور کوهستانی و زمزمه اوراد و دعا خوانی حالت وجد را تجربه می کنند و در تکرار تجربه های خود دسترسی به حقیقت مطلق را آرزو می کنند.

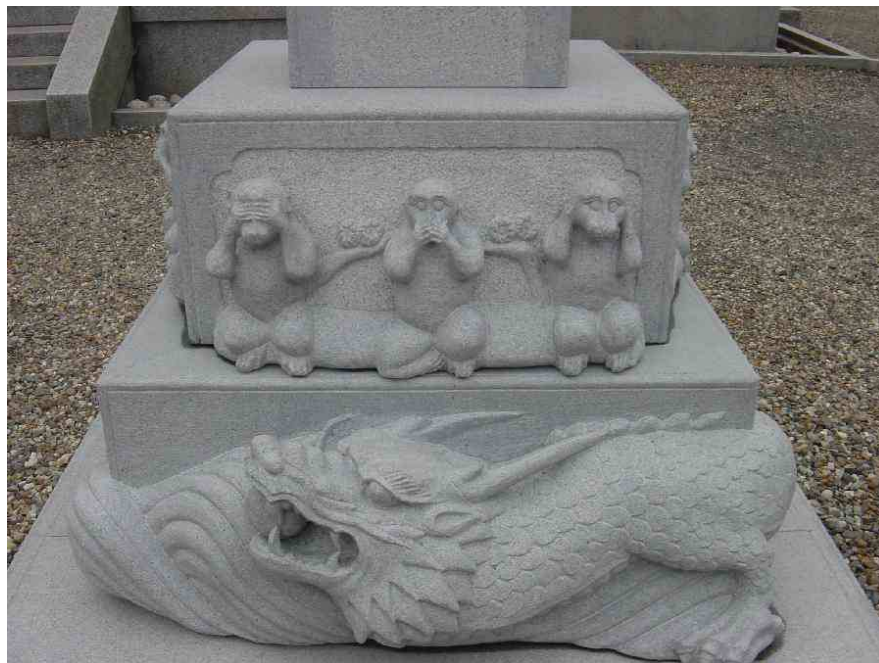

فرتور 6 مراسم ویژه ی کمان گیری که توسط یک "یامابوشی" در معبد ریوآن جی در حال برگزاری است.

ویدئوی مراسم دای گوما را در لینک زیر مشاهده کنید:

<http://www.nanokaichi.com/ryuanji/gomaku/gomaku.html>

سه بچه میمون با هوش- جلوی ساختمان معبد اصلی و در محوطه حیاط ریوان جی بتازگی ستونی دیده می شود که بر روی آن پیکره سه میمون بچه در حالت های گوناگون منقوش شده است(فرتور 7).

فرتور 7 نقش سه میمون با هوش و اژدها بر روی ستونی در معبد ریوان جی.(توضیح این نقوش را در متن مطالعه کنید.) نقش اژدها نماد معبد است.

از چپ به راست اولین میمون با دست های خود چشم ها را، دومین میمون دهان خود را و سومین میمون گوش های خود را پوشیده اند. حالت های سه میمون را به ژاپنی می زارو، ایوازارو، کیکازارو(見ざる、言わざる、聞かざる=Mizaru-Iwazaru-Kikazaru⁶) می گویند. حالت های چشم بسته، دهان بسته و گوش بسته به ترتیب به معنای پرهیز از دیدن بدی ها، پرهیز از گفتن بدی ها و پرهیز از شنیدن بدی هاست.

(See No Evil, Speak No Evil, Hear No Evil)⁷ (なをみるな、悪を言うな、悪を聞) حالت ها تداعی آموزش اخلاقی پسندیده ای است که در آئین بودیسم رواج داشته و به همراه فریضه های دینی از طریق چین به ژاپن منتقل می شود. کتیبه و نقوش این سه میمون که به میمون های با هوش معروفند در کشورهای مختلف بخصوص در هند باستان دیده شده است.

⁶ <http://ja.wikipedia.org/wiki/%E4%B8%89%E7%8C%BF>

⁷ <http://www.richardcassaro.com/the-secret-occult-meaning-of-the-three-wise-monkeys%E2%80%94hidden-by-the-elite-2>

معبد سای کوچی(西江寺=Saikoji)- این معبد نیز بوسیله کاهن ان نو گیوجا(فرتور 8) موسس آئین شوگن دو برای ریاضت و ادای مناسک عرفانی در سال 658 میلادی مصادف با صدارت اولین امپراتور زن در ژاپن باستان، سای می یو⁸(西明天皇=Saimyo-tenno) تاسیس شد(فرتور 9).

فرتور 9 معبد سای کوچی در شهر مینو- 5 دقیقه پیاده از ایستگاه مینو. فرتور 8 ان نو گیوجا.

روایت است روزی هنگامی که ان نوگیوجا(نگ. پی نوشت 3) مشغول ریاضت در کوه های مینو بوده است پیرمردی نورانی بر او ظاهر می شود و به او اصرار می کند تا آن محل را مکانی برای اجابت حاجات و تسکین و رهائی مریدان مقرر نماید. این پیرمرد تناسخ خدای گانه شا⁹(Ganesha) یا وینایاکا(Vinayaka)، فرزند شیوا و خدای دانش و خرد در آئین هندو هندی است. در هند این خدا با پیکری متشکل از سر فیل و تنه انسان ظاهر می شود. پیکر غیر واقعی این خدا نشان از آغوش گیری زن و مرد است که در ژاپن نماد پیوند زناشوئی، آسانی زایمان و تشویق زاد و ولد تعبیر می شود.

در این معبد معبود دیگری به نام دای کوکوتن(大黒天=Daikokuten) یا Mahaa-kaala مورد ستایش است. این معبود یا ایزد در آئین هندو تناسخ شیوا خدای تخریب است. در آئین هندو خدای سیاه خشمگین جنگ و ثروت شمرده می شده است و حمایت او سبب پیروزی در جنگ و مکنت بوده است. اما در قرن چهارده پس از تلفیق این خدا با اوکونی نوشی(= 大国主命 Okuni-nushi-mikoto) خدای سازنده مجموع الجزایر ژاپن در آئین شینتو با چهره ملایم و مهربان به خدای بخت و سعادت بدل می شود. همان گونه که در فرتور 10 مشاهده می شود کلاه

⁸ قرن هفتم میلادی در ژاپن باستان مصادف با دوران "آسکا" است که به باور پژوهشگران در حوزه فرهنگی بسیار متأثر از ایران باستان بوده است. تسوتومو کوچی پژوهشگر ژاپنی تبار امپراتور سای میو را در اقوام ایرانی باستان می داند.

久慈力 シルクロード渡来人が建国した日本,P43—現代書館、2006

⁹ <http://en.wikipedia.org/wiki/Vinayaka>

کلاغی یا فریجی (کلاه میترا) بر سر، در دست راست چکش و انبانی را روی شانه چپ خود دارد و روی کیسه های برنج نشسته است. هفت خدای بخت وجود دارد (فرتور 11) که دای کوکوتن یکی از شش مرد خدای آن است و تنها پن زای تن ایزد بانوی این جمع است.

فرتور 11 کشتی حامل هفت خدای بخت.
فرتور 10 دای کوکوتن یکی از هفت خدای بخت.

دو جشن آئینی با مدیریت این معبد در طول سال برگزار می شود که مورد توجه شهروندان قرار می گیرد.

1- فستیوال تن گو¹⁰ (天狗 = Tengu) است که در 15 و 16 اکتبر هر سال مجریان با پوشش نقاب های ویژه سبب شادمانی شهروندان می شوند. تن گو معنای شیطان یا دیو آسمانی را دارد. مردانی با نقاب سرخ رنگی که بینی درازی دارد و دیگری بشکل حیوان تخیلی شیرمانندی (獅子 = shishi) کودکان و زنان را دنبال می کنند و با نی های مخصوصی آن ها را به ملایمت می زنند. زدن کودکان زدودن پلیدی ها و ناهنجاری ها از آن ها و القای هوشمندی برای آن ها، از طرفی زدن زن ها آرزوی داشتن فرزندان سالم با هوش برای آن هاست.

از آن پس نقاب داران به منازل سر می زنند و با ورد خواندن برای ساکنین خانه ها آرزوی زندگی بی خطر و عاری از بیماری می کنند. ویدئوی این جشن را در لینک زیر مشاهده کنید:

http://www.nanokaichi.com/saikouji/tengumatsuri/tengu_flv.html

¹⁰ <http://ja.wikipedia.org/wiki/%E5%A4%A9%E7%8B%97>

نقاب تین گو

نقاب شی شی

2- جشن یا مناسک آئینی دیگری که بمدیریت این معبد برگزار می شود پرستاری از حشرات است. پرستاری از حشرات کنایه ای برای پرستاری و مواضبت از تمام جانداران است. روایت است که دینمرد **گیوکی بوساتسو** (行基菩薩=Gyoki-bosatsu) در چهارده قرن پیش کوزه ای به کمر بسته بود و هر جایی که قدم میزد لاشه حشرات را جمع می کرد و در کوزه می انداخت. حرکت این دینمرد الهامی برای نگاهداری از جانوران شد و از حدود 75 سال پیش جشن پرستاری از حشرات رایج شد. جشن حشرات در اولین روزهای شنبه و یکشنبه ماه اکتبر در معبد **سای کوچی** برگزار می شود. در این روز غرفه های تزئین گل، نشست های سرو چای سبز و موسیقی و غیره گشاده می شود.

سنگ لاک پستی- در جاده آبشار سنگ غول پیکری وجود دارد که لاک پشت گونه به نظر می آید و بر اساس این تعبیر به سنگ لاک پستی¹¹ (فرتور 12) شهرت یافته است. روایت است زمانی که **ان نوگیوجا** (موسس فرقه شوکن دو) سرگرم ریاضت های آئینی بوده است، برای سال های متمادی وقت نمی کرده است مادر خود را ملاقات کند. مادر **ان نوگیوجا** بسیار دلتنگ از دوری فرزندی، خود را بشکل لاک پشت در می آورد و به ملاقات فرزند خود نایل می آید.

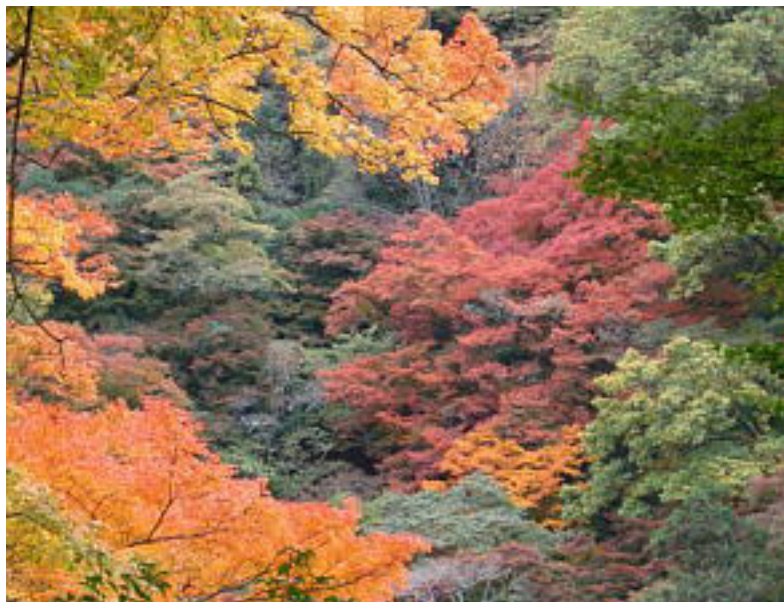
فرتور 12 سنگ لاک پستی.

¹¹<http://www1a.biglobe.ne.jp/minoh-kankou-mvg/takimiti-epsd/takimiti-epsd1/takimichi.htm>

گیاه نمادین شهر مینوئ- برگ های رنگین دلپذیر درخت افرا "مومی جی" (モミジ=momiji) در اواخر ماه نوامبر و اوایل ماه دسامبر (فصل پائیز) زینت بخش شهر مینوئ بخصوص راه کوهستانی منتهی به کوه مینوئ است (فرتور 14). برگ ها در ابتداء زرد رنگند و بمرور سرخ و سرخ تر می شوند. دو نوع برگ **مومی جی** نماد گیاهی شهر مینوئ است. **او مومی جی** (オオモイロハモミジ=o-momiji) که بین هفت تا نه شیار دارد و دیگری ای **روها مومی جی** (イロハモミジ=iroha-momiji) که بین پنج تا هفت شیار دارد ولی دنده دار است (فرتور 13). مغازه های بسیاری در طول جاده آبشار مینوئ وجود دارد که برگ های **مومی جی** را در روغن سرخ می کنند و بفروش می رسانند. برگ های **مومی جی** را زمانی که زرد رنگ هستند برای یکسال در آب نمک می خوابانند و سپس سرخ می کنند (فرتور 13). برگ های سرخ رنگ خاصیت غذائی ندارند.

فرتور 13 دو نوع مومی جی- راست: او مومی جی، چپ: ای روها مومی جی

فرتور 14 راست: مومی جی سرخ کرده قابل خوردن، چپ: درخت های افرا با برگ های متنوع رنگارنگ در فصل پائیز.

مجسمه دکتر هیدئو نوگوچی (فرتور 15) - مسافتی قبل از سنگ غول پیکر لاک پشتی مجسمه هیدئو نوگوچی قرار دارد. علت این که مجسمه هیدئو نوگوچی در جاده آبشار مینو به نمایش گذاشته شده است یادگار بازدید این میکروب شناس معروف ژاپنی به همراه مادر خود از مینو بوده است. دکتر نوگوچی¹² در سال 1876 در استان هیروشیما چشم بر جهان می گشاید و پس از تحصیل در دانشگاه ژاپن و پژوهش های میکروب شناسی در آمریکا به آفریقا می رود و تمرکز تحقیقات خود را روی میکروب تب زرد قرار می دهد. نوگوچی صاحب تحقیقات بسیار وسیع و ارزشمندی در زمینه میکروب شناسی است و برای سه بار نامزد دریافت جایزه نوبل بوده است. او در نهایت به تب زرد مبتلا می شود و در سال 1928 در سن 51 سالگی چشم از جهان بر می بندد. دکتر نوگوچی پس از 15 سال اقامت و تحقیق در آمریکا به ژاپن بر می گردد و به همراه مادر سالخورده و از پا افتاده خود از مینو بازدید می کند. مادر نوگوچی بسیار فرزند خود را دوست می داشته و دلتنگ از دوری او بوده است. نوگوچی به جهت دلجوئی از مادر خود او را که توانائی راه رفتن نداشته است با بدوش کشیدن از مینو بازدید می کند. مجسمه نوگوچی در حالی که مادر خود را بر دوش دارد در جاده آبشار مینو به نمایش گذاشته شده است (فرتور 16).

فرتور 15 راست: تصویر دکتر نوگوچی روی اسکناس 1000 ینی، چپ: مجسمه نوگوچی در جاده آبشار.

فرتور 16 استاد نوگوچی در حال بدوش کشیدن مادر خود

¹² <http://ja.wikipedia.org/wiki/%E9%87%8E%E5%8F%A3%E8%8B%B1%E4%B8%96>

توجین مودوری ایوا(To-jin-modori-iwa=唐人戻り岩)- روایت است که در عصر باستان شخص معتبر و مهم چینی با آگاهی از شهرت جاده آبشار مینو قصد بازدید از آن را می کند. اما پس از طی فاصله ای از این جاده کوهستانی با سنگ های غول پیکری مواجه می شود که مانع از عبور او می شوند. این شخص چینی با مشاهده سخره های غول پیکر دچار ترس و تردید می شود و از ادامه سفر صرف نظر می کند و بر می گردد. **توجین**(To-jin=唐人) به معنای شخصی چینی(شاید از سلسله تانگ)، **مودوری**(modori=戻り) به معنای بازگشت و **ایوا**(iwa=) به معنای سنگ یا سخره است(فرتور 17).

فرتور 17 توجین مودوری ایوا.

سنگسار در مینو؟- در جاده آبشار تابلوی بسیار عجیبی دیده شده است که اگر با دقت و کنجکاوی شایسته پی گیر آن نشویم چه بسا بسیار ساده از کنار آن میگذریم. فرتور 18 تابلوی مذکور را نشان می دهد. نگارنده تا بحال به چنین تابلویی برخورد نکرده است ولی هستند کنجکاوانی که به شرح تابلو پرداخته اند¹³.

عبارتی که روی تابلو نوشته شده است، **ایشی کو- زومه**(ishi-ko-zume=石子詰) خوانده می شود. این عبارت معنای "پُر کردن با سنگ ریزه" را دارد. طبق نتیجه بررسی اعلام شده احياناً در محل استقرار این تابلو اعدام بروش سنگسار انجام شده است. در دوران باستان گودالی چال می کردند و شخص مجرم را با دست و پای بسته در درون آن قرار می دادند و با پرتاب سنگ به او حکم اعدام را اجرا می کردند.

¹³ <http://momiji22hk.blog113.fc2.com/blog-entry-146.html>

فرتور 18 تابلوی ایشی-کو-زومه.

عمل زنده به گور کردن شخص مجرم در نقاط مختلف ژاپن انجام می گرفته است. معروفترین آن اعدامی بوده است که در نارا نزدیک معبد **کاسوگاتایشا** (春日大社 = kasuga-taisha) صورت گرفته و روح و روان مردم بشر دوست را جریحه دار کرده است. طبق اسناد موجود¹⁴ کودک 13 ساله ای که سرگرم درس خواندن در اتاقک معبد بوده است متوجه می شود یک آهو وارد اتاقک می شود و دفترچه او را می بلعد. کودک که بسیار آزرده شده است قلم خود را بسوی آهو پرتاب می کند و تصادفاً قلم او به محل حساس آهو برخورد می کند و آهو را نقش زمین کرده سبب مرگ آن می شود. چون همزمان آهو به عنوان فرستاده خدا و مهمتر از انسان تعبیر شده است در زمین گودالی چال می کنند کودک را در حالی که لاشه آهو را در آغوش او قرار داده اند همزمان درون گودال دفن می کنند. مادر دلسوخته کودک بعدها یک درخت **مومی جی** در محل میکارد که آرم **مومی جی** و **آهو** در ادبیات باستان ژاپن شهرت پیدا می کند.

آبشار مینوء- آبشار مینوء (فرتور 19) به عبارتی کعبه ی پارک طبیعی مینوء است. ارتفاع آبشار 33 متر و پهنای آن 5 متر تخمین زده می شود. آب آبشار از ارتفاع 680 متری سرچشمه گرفته و در رودخانه مینوء تا مسافت 15.4 کیلومتر جریان می یابد. رنگ سفید نقره فام آب آن نیز ظاهراً از کشش روحانی برخوردارست. همان گونه که در صفحات پیشین توضیح داده شد این آبشار الهام بخش ناظران در تعیین نام شهر مینوء بوده است. از ایستگاه مینوء تا آبشار 2.8 کیلومتر یا 45 دقیقه راه پیمائی است. آبشار مینوء نه فقط کاهنان فرقه **شوگن دو** را طهارت می داده است ریاضت کشی و در نهایت راه منتهی به حقیقت مطلق را برای آن ها هموار می کرده است. ریاضت کشان **شوگن دو** در زیر آبشار خود را از پلیدی ها، ناپاکی های جسمانی و روانی طهارت می دادند و ریزش حجم سنگین آن را بر روی تن تحمل می کردند و بدینوسیله خود را آماده سختی ها و مشقات زندگی می کردند.

¹⁴ <http://www.geocities.jp/kyoketu/6102.html>

فرتور 19 آبشار مینوء- 33 متر ارتفاع، 5 متر پهنا.

این عمل عبادی کاهنان را در زیر آب روان "طهارات می سوگی" (禊祓い = misogi-barai) می گویند. کاهن **ان نو گیوجا** موسس دو معبد "سای کوچی" و "ریوآن جی" در زیر همین آبشار به عبادت پرداخته و حقیقت مطلق را تجربه کرده است.

معبد کاتسو اوچی (勝尾寺 = katsu-o-ji) - از ایستگاه ترن مینوء تا معبد 120 دقیقه پیاده روی، با خودرو 20 دقیقه فاصله دارد. مناسک عبادی در کوه توسط مغ های بودائی در سال 727 میلادی پیش درآمدی برای بنای این معبد در سال 765 میلادی می شود. معبد تازه بنا شده به معبد **می روکوچی** (弥勒寺 = Miroku-ji) نامیده می شده است. **می روکو** مترادف با مایتریا (Maitreya) ی هندی یا ایزد مهر (میترا) ی ایرانی است. بودیسم ژاپنی با ورود مجسمه های تابان و اعتقادات عرفانی مایتریا به آئین رسمی و دولتی این کشور تبدیل می شود. **می روکو** به بودای آینده لقب گرفته است. او قرار است پس از 5.67 میلیارد سال در آینده ظاهر شود و مردم را از درد و رنج های زندگی رها سازد (مفهم مهدویت در بودیسم؟).

اما در طی رخدادهای تاریخی اجتماعی در رابطه با امپراتور وقت این معبد به **کاتسو اوچی** تغییر نام می دهد. تغییر نام معبد به درخواست امپراتور به این جهت صورت می گیرد چرا که دعاها ی مغ های این معبد امپراتور را از بیماری صعب العلاجی که دچارش شده بوده است نجات داده است. **کاتسو اوچی** به معنای معبدی که پیروزی به ارمغان می آورد. پیروزی در کسب و کار، پیروزی در عشق و عاشقی، پیروزی در ازدواج، پیروزی در تشکیل خانواده، پیروزی در امتحانات، پیروزی در مسابقات ورزشی، پیروزی در مبارزه با بیماری و غیره است. بازدید کنندگان از این معبد (فرتور 20) بر حسب حاجت خود به درجه پیروزی نایل می آیند.

فرتور 20 معبد کاتسوواجی.

گو این که کاتسوواجی معبد بودائی است اما پس از صلح و سازشی که میان بودیسم و آئین سنتی ژاپن شینتو برقرار می شود این معبد هم از محتویات اعتقادی و نمادهای تجسمی متنوع از نوع شینتوئیسم و غیره برخوردار می شود. تلفیق آئین بودیسم و شینتو در معبد کاتسوواجی بوضوح قابل تبیین است. دروازه توری ای (鳥居 = Tori-i) (فرتور 21) که به عبارتی دروازه معابد شینتوئیسم است در معبد کاتسوواجی مشاهده می شود. سرور مقدس این معبد یازده چهره هزار دست (juichimen-sente-gunzenon-bosatsu = 十一面千手觀世音菩薩) است.

فرتور 21 دروازه توری ای.

بازدید کنندگان معبد کاتسوآوجی پس از برآورده شدن آرزوهایشان به نشانه سپاس عروسک داروما (ダルマ=daruma) را به معبد هدیه می کنند. در گوشه و کنار معبد عروسک های داروما (فرتور 22) مشاهده می شود.

فرتور 22 عروسک های داروما در اتاقی در معبد کاتسوآوجی.

عروسک های داروما از روی چهره و شمایل نمادین بودای اعظم داروما بودا موسس آئین ژن ژاپن ساخته شده اند. برخی از پژوهشگران تبار داروما بودا را هندی می دانند اما برخی او را بودای چشم آبی می دانند که از سرزمین های آسیای میانه به ژاپن آمده است. روایت است که بودا داروما آنقدر نشسته به عبادت پرداخته است که دست و پایش پوسیده و از تنش جدا شده اند. عروسک های داروما تداعی نوع زندگی و شمایل بودا داروما (فرتور 23) اند. بودا داروما درس فائق آمدن بر خود و آرزوهای مفرط فردی، خود را فدای حقیقت مطلق کردن را داده است.

فرتور 23

بودا داروما (Buddhadarma).

دایره های سنگفرش خرد- در محوطه معبد یک سازه سنگی ویژه ای وجود دارد که به "دایره های سنگفرش خرد" مشهور است (فرتور 24).

فرتور 24 دایره های سنگفرش خرد.

بازدیدکنندگان پس از کسب فیض در ساختمان اصلی معبد دور این سازه سنگی طواف می کنند و بدین وسیله آرامش و صلح قلبی را تجربه می کنند. پس از ورود و گردش بر روی دواير هفتگانه سنگی از جهت راست و تماس با سه ستون سنگی مرکزی از سمت چپ روی دواير سنگی به طرف در ورودی بازگشت می کنیم. در طول مدت گردش می توان به دعاخوانی، عبادت و مراقبه و حتا تفریح پرداخت. (چنین سنگفرش هائی در جاهای دیگر ژاپن یا حتا کشورهای دیگر هم دیده شده است. ارتباط فرهنگی میان آن ها نیاز به پژوهش بیشتر دارد که فعلا از حوصله این نوشتار خارج است.)

فرشته اطفال- در مجاور ساختمان اصلی معبد مجسمه ایزدبانوئی قرار دارد که کودکان خردسال را در بغل و دست های خود حفاظت می کند. این ایزدبانو فرشته اطفال نامیده می شود و حافظ روح اطفالی است که سقط شده اند یا قبل از تولد در شکم مادر فوت کرده اند. در عصر باستان مادران چنین اطفالی با احساس شرمندگی و گناه اطفال را در جریان آب رها می کردند و بدینوسیله از بر ملا شدن این اتفاق در انظار عمومی جلوگیری می کردند. این اطفال را "اطفال آب" نیز می گویند. نهاد های دینی برای همدردی با مادران و تسکین روانی و روحی آن ها در معابد غرقه ای را تشکیل دادند تا مادران با صدقه دادن و فدیة کردن خاطر خود را تسکین دهند. (فرتور زیر نمونه ی یک فرشته اطفال آب است که در معبد دیگری مشاهده شده است. بمحض دسترسی به فرشته اطفال در معبد کاتسواوجی در این نوشتار معرفی می شود.)

فرتور 25 فرشته ناظر اطفال- اطفال آب.

گالری اسناد شهر مینوء- در مجاورت ایستگاه ترن مینوء در طبقه زیر زمین سالن مرکز فرهنگی شهر گالری وجود دارد که اسناد مربوط به طرز زندگی و ابزار کشاورزی شهروندان را از حدود صد سال پیش جمع آوری کرده و به صورت رایگان بمعرض دید بازدیدکنندگان قرار داده اند. در این گالری نمونه ی اتاقی که اکثر شهروندان وقت در آن زندگی می کرده اند بهمراه اسباب خانه شان به نمایش گذاشته شده است. در سالن گالری انواع ابزاری که شهروندان بخصوص در کشت برنج مورد استفاده قرار می دادند نیز بنمایش گذاشته شده است.

فرتور 26 ابزار زراعی در
گالری اسناد شهر مینوء.

در این گالری علاوه بر اسناد یاد شده اقلام باستان شناسی شهر مینو از جمله آئینه ها، سکه های باستان و ظروف گلی و سنگی که بمرور در نقاط مختلف شهر کشف شده اند نیز جمع آوری شده است. **کاگامی** (鏡=Kagami) یا آئینه (فرتور 27) یکی از سه ابزاری است که از طرف ایزد بانو آماتراس به امپراتور روی زمین که فرزند خوانده خود می داند به عاریت گذاشته می شود، تا هم نشانه ارتباطش با آسمان به اثبات برسد و در ضمن بتواند به اتکا آن اقتدار خود را بر روی زمین استحکام بخشد.

فرتور 27 نمونه ی یک کاگامی.

بد نیست بدانید دو ابزار دیگر یکی **ماگاتاما** (勾玉=Magatama) یا مهره و دیگری **کوساناگی** - **نو-کن** (草薙の剣=kusanagi-no-ken) یا شمشیر است که همچنان از تقدس آسمانی برخوردار بوده اند. علاقه مندان مطالعه در این حوزه می توانند به مقاله مربوطه از نگارنده نگاه کنند¹⁵.

مرور تاریخچه مناسبات اجتماعی و روش زندگی مردم ژاپن از قدیمی ترین عصر جومون تا عصر حاضر عرضه دیگری است در این گالری که فهرست وار با استفاده از هنر ترسیم روی شیشه بنمایش گذاشته شده است.

معبد تای شاکوجی (帝釈寺=Taishaku-ji)- این معبد خارج از جاده آبشار در منطقه شمال شرقی شهر مینو قرار دارد. از قدمت 1300 ساله برخوردارست. اسناد تاریخی حکایت می کنند شاهزاده **شوتوکوتایشی** (聖徳太子=Shotoku-taishi) که خود یکی از پیشکسوتان در اشاعه آئین بودیسم در ژاپن بوده است این معبد را ساخته است. شاهزاده برای ساختن معبد معروف **شی تن نوچی** (四天王寺=Shitenno-ji) در جنوب اوساکا دستور می دهد از چوب درخت های مینو استفاده کنند. اما متوجه می شود که خدای آسمان ها به همراه فرشته **تای شاکو** در خواب بر او ظاهر شده اند و شدیداً او را از قطع درختان مینو منع می کنند. در عوض پیروی از نصیحت خدایان، آن ها قول می دهند او را در فعالیتش یاری دهند تا بموفقیت نایل آید. شاهزاده از کرده خود پشیمان می شود در عوض **معبد تای شاکوجی**¹⁶ (فرتور 28) را می سازد

¹⁵ <http://www.shamogoloparvaneh.com/Godstool.pdf>

¹⁶ <http://www.12.plala.or.jp/HOUJI/otera-2/newpage552.htm>

و تندیس مقدس تای شاکو¹⁷ را با دست خود می تراشد.

فرتور 28 معبد تای شاکوچی در آوگ این (栗生外院 = Ao-gein) مینو.

اساس اعتقادات این معبد شاخه دین **شین گون شوو** (真言宗 = Shin-gon-shu) ی آئین بودیسم است. مهمترین و رایج ترین مناسک آئینی که در این معبد برگزار می شود همان آتش افروزی **گوما** (هما) است که در معبد **ریوآن جی** برگزار می شد. در روز دوم از ماه فوریه که در گاهشمار قدیم آغاز سال نو تعبیر می شده است مراسم آتش افروزی **گوما** صورت می گیرد و حاجت مندان آرزوی سلامتی و ایمنی در سال جدید خود را روی تخته چوب های مخصوص (護摩 = Goma-gi) می نویسند و در آتش **گوما** می اندازند تا برای تحقق به همراه شعله های سرکشیده بسوی فرشته گان آسمان پرواز کنند. مراسم **گوما** در این روز به جشن یا دعاخوانی ستاره نیز معروف است.

پس از فروکش کردن شعله های آتش کاهنان **یامابوشی** و مردم عادی داوطلب با پای برهنه از روی آتش باقی مانده عبور می کنند و بدین وسیله تحمل سختی و ریاضت را تجربه می کنند. این حرکت را **هی واتاری** (火渡り = hi-watari) (فرتور 29) یا عبور از روی آتش می گویند. آتش نماد پاکی، حرارت و نیرو قلمداد می گردد. از روی آتش عبور کردن تلاش در کسب این نیرو و الهام از پاکی آن است.

مراسم دیگری که این معبد در روز دوم فوریه برگزار می کند رسم **ستسوبون** (= 節分) است. این رسم معمولاً در روز قبل آغاز فصل صورت می گیرد. رسم ماه فوریه **ستسوبون** منادی آغاز فصل بهار و سال نو تعبیر می شود.

¹⁷ تای شاکو ایزدی در آئین هندو و استوره های هندی است و مترادف با ایزد ایندرا (Indra) خدای تندر (غرش آسمان) در بهشت. تای شاکو با دشمن خود اسورا یا اهریمن می جنگد که نشانه همآوردی نیک و بد با هم است. بد نیست بدانید مترادف ایندرا اهورامزدا ی ایرانی است.

فرتور 29 عبور از روی آتش (هی و اتاری) در معبد تای شاکوجی.

در این روز دانه های سویا را به بیرون پرتاب می کنند با این آرزو که پلیدی ها را از خود دور کنند و بخت و سعادت را به خانه خود فراخوانند. در حین پرتاب دانه ها ورد "انی وا سوتو، فوکو وا اوچی" (鬼は外、福は内=Oni-wa-soto, fuku-wa-uchi) زمزمه می کنند. این عبارت به معنای "دیو برو بیرون، سعادت بیا تو" است. بدین وسیله سالی بی دغدغه و پر بار را آرزو می کنند.

1- "هما"ی هندوها اشاره به مراسم عبادی و دعاگزاری از راه برافروزی آتش و در بودیسم

ژاپنی "هما" همانا خود مراسم آتش افروزی است. "هما"ی ایرانیان هم در فرهنگ این کشور جایگاهی بس رفیع دارد. این مرغ بلند پرواز خیالی نام دیگرش همان "سیمرغ"، زرخدای ایران باستان است. سیمرغ مرغ انتزاعی گسترده پر در فرهنگ ایرانیان باستان نماد هم آهنگی، پرورش، نوزائی و تکامل بوده است، که با سوزاندن پرش برای یاری رساندن در هر کوی و برزنی حاضر میشود. گو این که سیمرغ در ورای قله‌های بلند البرز آشیانه دارد هم در اعماق انسان جای میگیرد و هم در پهنای جهان و فضای کاینات حضور می‌یابد. اجازه بدهید به تکه زیر که رابطه "هما"، "سیمرغ" و "آتش" را در فرهنگ جاودان ایران به زیبایی قابل توجهی ترسیم میکند توجه کنیم:

" «هما»، در ادبیات ایران، بنام «استخوان رند» خوانده میشود. «استخوان رند» مجموعه هسته هائیکست که هما، آنها را از نو به زندگی میانگیزد. «رند» معنای «انگیزاننده به زندگی نوین» را دارد، که فراموش شده است. و مفهوم «رند و رندی» در ادبیات ایران نام همین خداست (رند آفریت = رند آفریس = زن رند = زرخدای نوساز) که خویشکاریش، جان بخشی و نوآفرینی است. در اذهان و به ویژه در ادبیات ایران، این رد پا باقی مانده است که «هما، بسیار قانع است، و فقط استخوان میخورد». ولی هما یا سیمرغ، مرغی شمرده میشد، که «استخوان مردگان» را نمیخورد، بلکه «سایه بر آنها میافکند»، و در این سایه افکندن بر آنها، «با آنها جفت میشود، و آنها را، مانند همان «زال» به آسمان، به آشیانه خود میبرد»، تا همیشه از گزند و آزار بری بمانند، و از پستان او شیر بنوشند. «استخوان = است + خوان»، به معنای «خوان تخمه‌ها و هسته‌ها» است. همه تخمه‌ها در زمین، در آسمان، در سیمرغ از سر گرد هم میامدند، و با سیمرغ میامیختند و زنده و نو میشدند. «سایه انداختن سیمرغ یا هما بر تخمه‌ها، چه گیاهی چه حیوانی چه انسانی»، معنای «برافروختن، یا از نو زنده ساختن» آنها را داشت. از این رو به سیمرغ یا هما، یا عنقا، آتش فروز (= آتش افروز) میگفتند، چون «آتش»، اصطلاحی برای «تخم» بود (تش = تخمه، به معنای نی = دود است. افروختن نی، به معنای «انگیزختن زن به آبستنی». همانسان که باد (وای به = سیمرغ)، مریم را آبستن میکند. " - نقل از کتاب "مولوی بلخی و سایه هما" صفحه 25 نوشته م- جمالی

2- تعدادی از مراسم معمول "هما" در آئین‌های هندوها اشاره میکنیم¹⁸:

آرزوی طول عمر = Aayushya homa

آرزوی سلامتی = Dhanavantri

از میان بردن صفات منفی در جهت افزایش اعتماد به نفس = Durga homa

¹⁸ http://en.wikipedia.org/wiki/Homa_%28ritual%29

Ganapathi homa=بر مشکلات فائق آمدن
 Lakshmi Kubera homa=بر خوردارى از ثروت مادى و سعادت
 Mahadevi homa=تشويق به ازدواج براى مجردين و آرزوى پايدارى براى مزدوجين
 Punyahavachana homa=براى نام گزاري كودكان
 Vastu homa=گرم كردن خانه با وسايل مناسب و مطمئن
 Vidya homa=تشويق دانش آموزان به آموختن
 Vishwa Shnathi homa=آرزوى صلح و هم آهنگى جهانى، هم آهنگى خود با جهان، الهام از پاكي آتش "هما"،

3- ان نو گیوجا کیست، تبار او چیست و چگونه زندگانی گذرانده است؟ این پرسش هائی است که با پاسخ های بسیار متفاوت ولی جذاب و گاهی هم تعجب آور و مضحك روبرو شده است. اهم گزارش ها او را برخاسته از خطه ژاپن می داند که در نيمه اول قرن هفتم در زمان صدارت امپراتور كى مى (Kimei-tenno) در عصر فرهنگى آسكا زندگى مى كرده است. ان نو گیوجا به نام های دیگری از جمله ان نو او زونو، اوزونو، اوتسونو و غيره¹⁹ نامبر بوده است. ان نو گیوجا در كودكى از هوشيارى وافر برخوردار بوده و زندگى خود را در مناطق كوهستانى با جن گيرى و گاهاً رياضت و عبادت سپرى مى كرده است. او بسادگى در آسمان بر روى ابرها پرواز مى كرده و با مهارت به رام كردن جن و ديو مى پرداخته است. مجسمه و نقاشى و آثار تجسمى بسيار او را همراه با ديوهاى رام شده ترسيم كرده است. فرتور زير ان نو گیوجا را با دو ديو رام شده در اطراف او نشان مى دهد.

¹⁹ <http://ja.wikipedia.org/wiki/%E5%BD%B9%E5%B0%8F%E8%A7%92>

روایت است که این نوگیوجا در کوه های مختلف به رام و مطیع کردن دیوهائی که سبب آزار و اذیت اهالی ساکنین در مناطق مجاور می شدند مشغول بوده است. از طرفی این نوگیوجا با ادامه به عبادت و ریاضت در مناطق کوهستانی شاخه آئینی شوگندو را از راه تلفیق دو آئین بزرگ بودیسم و شینتوی ژاپن تاسیس می کند و با بنای معابد گوناگون در سینه کوه ها به رواج این آئین کوشش کرده است.

از طرفی آرشیکت معروف تویوکازو واتانابه (Toyokazu Watanabe) در کتاب خود تحت نام "فراماسیون های عصر باستان ژاپن"²⁰ 7 صفحه کتاب را به معرفی تبار این نوزونو و پیشینه ی واقعی او تخصیص داده است. واتانابه در صفحات 113 تا 119 این کتاب توضیح می دهد که این نو زونو ریاضت کشی صرف در کوهستان های ژاپن و موسس شاخه آئین شوگندو نبوده است. او فردی مهاجر غیر بومی، صنعتگری با مهارت بوده است که در ژاپن با تنگ نظری و حسادت سردمداران وقت روبرو می شده است. مهارت در رام کردن دیوها و پرواز این نو زونو در آسمان ها که در روایت ها از آن یاد می شود خود دلالت بر مهارت فنی و کوچگر بودن غیر بومی این نوزونو می کند. روایت شده است که این نوزونو تصمیم داشته است میان دو کوه پلی بسازد که به جاه طلبی و توطئه برای سرنگون کردن امپراتور وقت تعبیر شده و در نهایت او را با محکومیت تبعید روبرو می کند. واتانابه معتقد است که این نو زونو عضوی از فراماسیون²¹ یا سنگ کاران اتحادیه جهانی بوده است که به گونه ای سری و خصوصی اعضای خود را داشتند و بدون سکون گرفتن در سرزمین خاصی بکار تخصصی خود می پرداخته اند. دیوهای رام شده این نوزونو تداعی گر اعضای بکار گرفته او بوده اند و پرواز او در آسمان ها تداعی مهاجرت مکرر او به سرزمین های گوناگون برای عرضه مهارت های صنعتی خود بوده است.

²⁰ 渡辺豊和：古代日本のフーメーション、(株) 学研パブリッシング、2010

²¹ فراماسیون اصولاً به صنعتگران سنگ کار اطلاق می شده است که اتحادیه های سری خصوصی خود را داشتند و در سرزمین های گوناگون فارغ از دلبستگی به وطن به کار اشتغال می یافته اند.